

19 januari 1983.
nr. 21.457
DG.

De Hoge Raad der Nederlanden,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 16 oktober 1981 betreffende de aan hem opgelegde aanslag tot naheffing van omzetbelasting over het tijdvak 1973 tot en met 1976;

Gezien de stukken;

Overwegende dat aan belanghebbende over het tijdvak 1973 tot en met 1976 een naheffingsaanslag in de omzetbelasting ten bedrage van f 3.547,-- aan enkelvoudige belasting en f 886,75 aan verhoging is opgelegd; dat de Inspecteur die aanslag na daartegen gemaakt bezwaar heeft gehandhaafd en bij zijn uitspraak heeft besloten de verhoging niet verder kwijt te schelden dan voor 75%; dat belanghebbende van die uitspraak en van dat besluit in beroep is gekomen bij het Hof;

Overwegende dat het Hof de uitspraak van de Inspecteur heeft bevestigd en het bestreden besluit heeft gehandhaafd;

Overwegende aangaande het door belanghebbende in cassatie aangevoerde:

dat het Hof heeft vastgesteld: dat belanghebbende aan de in de bestreden uitspraak bedoelde ijzerhandel facturen heeft uitgereikt, waarop hij ter zake van zijn diensten omzetbelasting in rekening heeft gebracht; dat de Inspecteur onweersproken heeft gesteld dat belanghebbende niet heeft voldaan aan de in artikel 35, lid 4, van de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: de Wet) vervatte verplichting een dubbel van de uitgereikte factuur te bewaren;

dat de grieven van belanghebbende falen voor zover zij zich

tegen die vaststellingen richten aangezien het vaststellen van de feiten is voorbehouden aan het Hof;

dat de bewering van belanghebbende, dat hij door overlegging van de tot de gedingstukken behorende "B.T.W. administratie" heeft voldaan aan de vereisten van artikel 25 der Wet, afstuit op de duidelijke bewoordingen en strekking van artikel 25, lid 4, juncto artikel 35, lid 4, der Wet;

dat voorts de stelling van belanghebbende, dat bij hem opzet of grove schuld heeft ontbroken, afstuit op 's Hofs oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat het niet aan opzet of grove schuld van belanghebbende is te wijten dat aanvankelijk te weinig belasting is geheven, welk oordeel als van feitelijke aard en geenszins onbegrijpelijk in cassatie onaantastbaar is;

dat al het door belanghebbende aangevoerde mitsdien faalt;
Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Vroom, Vice-President, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, Raden, en door de Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van de negentiende januari 1900 drie en tachtig, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van den Dries.

Van den Dries

Vroom